

عنوان مقاله:

طراحی مدل بهینه سازی پرتفوی چند دوره ای میانگین- ارزش در معرض خطر میانگین در محیط اعتبار فازی

محل انتشار:

مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادار، دوره 9، شماره 35 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

امیر شیری قهی - گروه مدیریت مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول

حسین دیده خانی - عضو هیات علمی گروه مهندسی مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول

کاوه خلیلی دامغانی - گروه مهندسی صنایع، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

پرویز سعیدی - گروه مدیریت مالی، واحد علی آباد کتول، دانشگاه آزاد اسلامی، علی آباد کتول، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر ارائه مدل بهینه سازی پرتفوی چند دوره ای در محیط اعتبار فازی با در نظر گرفتن اهداف حداکثر سازی ثروت و حداقل نمودن ریسک در پایان دوره می باشد. برای اندازه گیری ریسک سرمایه گذار از معیار ارزش در معرض خطر میانگین به عنوان یک معیار ریسک منسجم استفاده گردیده است. مدل مذکور به گونه ای طراحی گردیده که علاوه بر در نظر گرفتن هزینه معاملات، سرمایه گذار این امکان را داشته باشد تا بخشی از ثروت خود را به دارایی بدون ریسک نیز تخصیص دهد. در طراحی مدل علاوه بر محدودیت های اصلی، محدودیت هایی مانند حداقل میزان آنتروپی نسبت (به عنوان معیار درجه تنوع بخشی پرتفوی) و حداقل بازدهی مورد انتظار پرتفوی در هر دوره در نظر گرفته شده است. نتایج حاصل از اجرای مدل با استفاده از الگوریتم MOPSO نشان داد پرتفویهای پارتو بهینه ایجاد شده از اجرای مدل در مقایسه با پرتفویهای با وزن های تصادفی از لحاظ رسیدن به اهداف از پیش تعیین شده، عملکرد بهتر و مطلوب تری دارند. همچنین نتایج نشان داد با افزایش درجه تنوع بخشی پرتفوی ثروت نهایی کاهش پیدا می کند.

کلمات کلیدی:

ارزش در معرض خطر میانگین، بهینه سازی پرتفوی، پرتفوی چند دوره ای، تئوری اعتبار، الگوریتم MOPSO

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/958567>

